

Kl. 14:36

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Karen Ellemann for en kort bemærkning.

Kl. 14:36

Karen Ellemann (V):

Det er herligt, at vi kan genkende Socialdemokratiet gang på gang under hele den her debat. De står og taler for, at vores børn skal have et sundt måltid mad i daginstitutionerne, men det er altså også utrolig uklædeligt, at der er et rungende nul på Socialdemokratiets finanslovsforslag.

Det her er et forslag, vi varmt støtter, og vi glæder os til at få det gennemført i kommunerne, både Venstre og Dansk Folkeparti samt Det Konservative Folkeparti. Og det er bare ubærligt tre gange i træk med privatister, der anklager ordførere for ikke at gå på talerstolen. Vi har arbejdet meget, meget grundigt med det her lovforslag. Der er stillet mere end 34 udvalgs-spørgsmål, så det skulle undre mig meget, hvis ikke også Socialdemokraterne var blevet oplyst om, hvad det her går ud på. Og der er blevet svaret grundigt hele vejen igennem. Derfor finder vi ikke, hverken i Venstre eller i Det Konservative Folkeparti, anledning til at gå på talerstolen.

Kl. 14:37

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren. Nej, det er ikke ordføreren, men fru Mette Frederiksen. Værsgo til fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:37

Mette Frederiksen (S):

Fru Karen Ellemann taler om et rungende nul. Det eneste forslag, hvori der indgår et rungende nul, er det lovforslag, vi skal tredjebehandle nu. For det lykkedes nemlig det politiske flertal i Danmark at indføre en madordning uden at afsætte så meget som en eneste krone. Man går ud og lover fra politisk hold, at der nu skal indføres mad i vores vuggestuer og børnehaver – hvem kommer til at betale? Det gør forældrene.

En helt almindelig børnefamilie med to helt almindelige børn i en vuggestue og en børnehave kan komme til at skulle betale over 1.000 kr. mere om måneden for at have deres børn i en vuggestue og en børnehave. Det vil jo på årsbasis beløbe sig til et sted mellem måske 12.000 og 15.000 kr. efter skat. Det er saftsuseme mange penge for en helt almindelig børnefamilie for en rigtig, rigtig dårlig madordning.

Kl. 14:38

Første næstformand (Svend Auken):

Der har jo været et ønske om også at kunne diskutere med Venstres ordfører. Det er den eneste mulighed, vi har. Så jeg vil give mulighed for, at fru Line Barfod får en kort bemærkning.

Kl. 14:39

Line Barfod (EL):

Jeg synes jo, det er noget underligt noget, at Venstres ordfører ikke vil gå op som ordfører. Men det har vi jo været ude for før under den her regering, altså at vi så bliver nødt til at tage korte bemærkninger til de korte bemærkninger, som de borgerlige ordførere tager, når de ikke vil gå på som ordførere.

Jeg vil gerne høre Venstres ordfører: Hvorfor vil man ikke sætte penge af til at sikre god mad til vores børn, når man synes, det er i orden, at vi giver 1 mia. kr. til de voksnes madordninger? Hvorfor må de voksne godt få tilskud til at få god og sund mad, mens børnene ikke må få nogen penge til at få god og sund mad?

Kl. 14:39

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Karen Ellemann, der får 2 minutter til at svare, værsgo.

Kl. 14:39

Karen Ellemann (V):

Jeg har ikke behov for 2 minutter, ellers tak for det. Jeg har blot behov for at understrege, hvori forskellen består. Socialdemokraterne og oppositionen i det hele taget taler her om gratis mad. Der er ikke noget, der hedder gratis. Derfor består forskellen i, at vi mener, at mad i daginstitutionerne er en forældrebetalt sag. Det er den måde, vi har skruet det sammen på. Vi glæder os til at få det gennemført, og vi er sikre på, at det bliver en gevinst, at mad i daginstitutionerne nu bliver en del af kerneydelsen.

Kl. 14:40

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:40

Mette Frederiksen (S):

Se, vi kan jo vælge en alternativ model. Vi kan vælge i forbindelse med tredjebehandlingen af finansloven at annullere anlægsloftet i kommunerne. Hvis vi gør det, som skridt nummer et, kan vi komme i gang med at bygge de køkkener, der skal til i vores vuggestuer og børnehaver. For køkkenerne er altså præmissen for, at der er tale om en ordentlig madordning og ikke bare en indkøbt madordning. Hvis vi gør det som det første, så kan vi som det næste – som punkt